

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: Käre Jesus! Du gick frimodigt in under alla former av lidande och mänsklig nöd för att rädda mig från helvete och evig ofärd. Sänd oss din Ande för att lära oss hur vi ska stå ut med den del av lidandet för din skull som tillfaller oss. Amen.

Dagens predikotext är evangelietexten från Matt 10:24–31.

[Jesus sade:] 24 "En lärjunge står inte över sin lärare, och en tjänare står inte över sin herre. 25 Det räcker för lärjungen att bli som sin lärare, och för tjänaren att bli som sin herre. Om husets Herre blir kallad för Beelsebul, hur mycket mer ska då inte hans tjänare bli det?"

26 Var alltså inte rädda för dem. Det finns inget dolt som inte ska uppenbaras, och inget gömt som inte ska bli känt. 27 Vad jag säger till er i mörkret ska ni säga i ljuset, och vad ni hör viskas i ert öra ska ni ropa ut på taken.

28 Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna. 29 Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far. 30 Och på er är till och med alla hårstrån räknade. 31 Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar."

Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

Var inte rädda! Det är det genomgående temat i dagens text. Vi ska ta fram tre aspekter av det:

1. Var inte rädda! Se på er Mästare!
2. Var inte rädda för dem som bara kan döda kroppen.
3. Var inte rädda! Er Herre har omsorg om er.

1. Var inte rädda! Se på er Mästare!

Se inte bakåt, se inte till sidan! Se på Herren Jesus. Därför ska vi inleda den här predikan

med att göra en överblick över hans verksamhet. Och då går vi faktiskt så långt tillbaka som till Treenighetens råd i begynnelsen.

När Gud, Fadern, Sonen och Anden, hade skapat världen och låtit människorna få del av hans livsande så att de blev hans avbild, då skedde efter bara en kort tid något fruktansvärt: Adam och Eva föll i synd. De människor som Gud hade skapat till sin avbild lyssnade till djävulens frestelse. Så måste de bort från paradiset. De drabbades av syndens följder, där den värsta var att dö den andliga döden, att bli bortvisade från Guds ansikte.

Men redan då, i början av världshistorien, planerade Gud för hur han skulle rädda människorna, inte bara Adam och Eva, utan alla dem som skulle bli deras barn och efterkommande. Han kunde inte låta dem falla för evigt i djävulens händer. Han måste, som Luther beskriver det i en psalm, sända sin son till jorden för att rädda dem.

*Till ende Sonen sade han:
Jag måste mig förbarma,
Far ned till detta syndens land
Och lös dess fångar arma
från deras synd och stora nöd,
fräls dem ifrån en evig död
och låt dem med dig leva.*

Så gjorde Jesus. Han lydde sin Far i allt. Han var inte rädd för djävulen. Han drevs av kärlek till oss arma människor. Och den kärleken gjorde att han måste utsätta sig för den totala ondskan, både frestelser och verkligt lidande. Hans lärjungar visste inte ännu, när han sa det här, att lidandet skulle bli så grymt. Men han visste det. Ändå utsatte han sig för det. Han blev människa, en av oss, frestad i allt som vi, men utan synd, för att till sist lida döden i ditt och mitt ställe. Vi kan bara förundras:

*O vilken kärlek, underbar, sann,
aldrig har någon älskat som han.*

Det här kallar vi Kristi förnedring. Han avstod från sin gudomliga makt. Han teg när hans smädare hånade honom. Han kunde helt visst ha stigit ner från korset och slagit sina fiender till marken. Men han led ända till döden. Han var lydig, ända till döden på korset.

Så kunde han byta med oss. Han, som levde rättfärdigt i allt, så som Gud hade tänkt att vi

människor skulle leva, han tog på sig världens synder och betalade straffet för dem. Och i stället ger han dig och mig sin helighet, sin rättfärdighet. Vi brukar tala om det saliga bytet: han tog min synd, jag fick hans rättfärdighet. Vilken vinst!

Han utförde allt: han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet. Han kunde ropa på korset: Det är fullbordat! Därför kunde han inte behållas av döden. Han lades i graven precis som alla människor som dör, men det var ingen triumf för djävulen. För han stod upp ur graven. Det var ett vittnesbörd om att Gud godkände den betalning som han hade gett. Kvittot är utfärdat: din synd är betald! Det finns inget som längre kan anklaga dig! Var inte rädd! Därför kan jag på Kristi uppdrag försäkra dig i avlösningens ord att alla dina synder är förlåtna.

Därför kunde Jesus fara tillbaka till himlen och återta sin rättmätiga plats på Faderns högsta sida. Det här var ämnet för Kristi himmelfärdsdag som vi firade i torsdags. Det är en stor högtid. Det är slutpunkten för Kristi förhållande, när han återtar all sin gudomliga makt.

När vi hotas av rädsla för det onda i världen och känner oss vanmäktiga, då ska vi se på Jesus! Hur än fienden hotar oss för att vi bekänner Jesus och hans Ord, så får vi tänka på att Han gått igenom ännu värre saker, och han härdade ut. Så ska han också ge oss krafter så att vi kan härda ut när vi angrips som hans lärjungar.

2. Var inte rädda för dem som bara kan döda kroppen!

När Jesus berättade för sina lärjungar att han måste lida och dö kunde de inte tro det. De var inriktade på att han skulle sitta på Davids tron och besegra alla fiender. Därför tog Petrus Jesus åt sidan och försäkrade (Matt 16:22): "Gud bevare dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig." Men Jesus stod fast i varje frestelse, också fast den kom från hans främsta lärjunge. Han drev bort den onde, som hade ställt sig i vägen och tvingade honom att gå bakom sig, som det ordagrant lyder: "Vik bakom mig, Satan!"

Lärjungarna var så rädda för de jordiska fienderna att de flydde när Jesus lät sig gripas. De gömde sig bakom låsta dörrar. Så fortsatte de ända till pingsten.

Men då trädde de fram, med kraft som Anden gav dem. Och de predikade den uppståndne Herren med stor kraft. De vågade säga: "Livets furste dödade ni" (Apg 3:15).

Det här ledde till att judarnas ledare blev upprörda över att de undervisade folket och i Jesus predikade uppståndelsen från de döda. De grep dem och förde dem inför Stora rådet. Men de tystnade inte fast landets högsta myndigheter förbjöd dem. Också inför dem vittnade de: "Ni korsfäste honom, men Gud har uppväckt honom från de döda" (Apg 4:10). Och de vågade säga att namnet Jesus är det enda namnet genom vilket vi blir frälsta.

Det var mycket märkligt. Dessa män som tidigare var så rädda, om dem sägs det nu (Apg 4:13):

När de såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att de var olärda män ur folket, blev de förvånade. Men så kände de igen dem och kom ihåg att de hade varit med Jesus.

De hade varit tillsammans med Jesus. Det var hemligheten bakom deras frimodighet. Han hade ju sagt (Matt 10:18):

Ni ska föras inför ståthållare och kungar för min skull, för att vittna inför dem och hedningarna.

Det var efter det här han sade de ord vi har i vår text: Var inte rädda för dem!

Vad skulle nu judarnas ledare göra mot en sådan kraft? Det enda de kunde göra var att varna dem så att de aldrig mer skulle tala till någon människa i det namnet. Så förbjöd de dem att tala eller undervisa i Jesu namn. Men Petrus och Johannes var inte rädda utan svorade (Apg 4:19f):

Bedöm själva om det är rätt inför Gud att lyda er och inte Gud. Vi för vår del kan inte hålla tyst med vad vi har sett och hört.

Så släppte de dem, men de gick till sina egna och berättade allt. Och de ropade tillsammans till Gud och bad att de frimodigt skulle för-

kunna Guds ord, och att Gud skulle stadfästa Ordet genom helande, tecken och under. Och så fortsatte de.

Men det var för mycket för Guds fiender. Översteprästen och hans anhängare, saddukeernas parti, satte apostlarna i häkte, men Gud sände sin ängel för att öppna portarna och han sa till dem att de ska ställa sig i templet och förkunna evangelium. Och när de åter hämtades inför Stora rådet fick de höra de berömda orden (Apg 5:29):

Vi måste lyda Gud mer än människor.

Inte ens när Stefanus blir stenad för sitt vittnesbörd eller när aposteln Jakob blir avrättad med svärd slutade de förkunna. Fienderna kunde döda kroppen, men de kunde inte döda själen eller förhindra att budskapet om den uppståndne spreds. Lärjungarna var inte rädda.

3. Var inte rädda! Er Herre har omsorg om er.

Slutklämmen i vår text är verkligen fantastisk:

*Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt?
Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far. Och på er är till och med alla hårstrån räknade. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.*

Alla hårstrån är räknade. Varenda cell står under Guds beskydd, skulle vi säga med modernt språk.

Vi ska inte vara rädda för människor. Vad kan de göra annat än att ta ifrån oss vårt kroppsliga liv? Fast de dödar kroppen har vi ju det eviga livets hopp kvar. För Jesus säger ju, att den som tror på honom har redan gått över från döden till livet.

Vi ska inte vara rädda för djävulen, fast han i dessa yttersta tider bjuder till allt vad han kan för att skrämja oss och göra oss oroliga. Han har ingen verklig makt. Han kan inte komma åt det verkliga livet, gemenskapen med Gud i Jesus Kristus.

Det som vi ska vara rädda för är att handla emot och förakta Herren Gud och hans ord, så att han på den yttersta dagen tvingas sända oss till helvetet. Det är djävulens yttersta mål att få med oss dit. Men helvetet är inte gjort

för människor! Gud har gjort en annan plats åt oss, som vi ska få ta i besittning när Jesus kommer tillbaka, och hur den tillvaron ser ut kan vi inte ens drömma om.

På vägen dit betyder det så lite om vi går igenom likadana lidanden som Jesus måste gå igenom. Vi kan be om att bli befriade från sådant, men framför allt att vi ska få kraft att gå igenom det med Jesus. Aposteln Paulus säger att sådana lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår (Rom 8:18).

Därför ska vi inte vara rädda för att ropa ut budskapet från taken, det som vi hör viskas i vårt öra, eller säga i ljuset det som blir sagt till oss i vår stängda kammare.

Det som är dolt för dagens människor ska bli uppenbarat. Det är vår uppgift att uppenbara det. Människor känner inte Guds lag, eller vill inte känna den, men vi ska frimodigt stå fast vid vad Gud har sagt även om massmedia och myndigheter hatar oss och säger allt möjligt ont om oss. Och människorna känner inte Guds kärlek i Kristus. Vi ska berätta för dem det ljuvliga budskapet att den syndare som vänder om från sin onda väg har en himmelsk salighet att vänta. Vi behöver inte vara ängsliga för vad vi ska välja för ord, för Anden ska lära oss vad vi ska säga.

I dag behöver vi inte ropa till Gud om tecken och under, för vi har apostlarnas budskap som uppenbarelse och kraftkälla. När den Helige Ande kommer till oss i dag är det genom Skriften, vittnesbördet om Jesus, som han arbetar genom. Det är därför som Ordet är så viktigt. Det är därför som detta Ord är så farligt för vår fiende så att det måste motsägas och brytas ner. Men vi ska inte låta honom bryta ner det, för vad har vi om vi inte har Guds eviga Ord?

Det finns inga verkliga risker med att gå ut med vittnesbördet när vi gör det på Herrens uppdrag. Vad som än händer är vi i hans hand. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar. Amen.

Bön: Du är så rik, och härligt är ditt råd. Jord, hav och himlar tillhör dig allena. Men, Herre, Herre, låt mig dock av nåd din vilja göra, dig med glädje tjäna! Amen.